

Bruxelles, den 23. oktober 2025
(OR. en)

14416/25

COPS 528	CSC 536
POLMIL 323	ECOFIN 1406
INDEF 124	UEM 511
EUMC 377	COEST 764
HYBRID 130	ESPACE 70
PROCIV 131	POLMAR 66
IND 454	CYBER 295
MAP 96	TRANS 490
COMPET 1061	PESCO 19
FISC 287	CFSP/PESC 1517
FIN 1244	CSDP/PSDC 636
EDA	

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	JOIN(2025) 27 final
Vedr.:	FÆLLES MEDDELELSE TIL EUROPA-PARLAMENTET, DET EUROPÆISKE RÅD OG RÅDET Bevarelse af fred – køreplan for forsvarsberedskab 2030

Hermed følger til delegationerne dokument JOIN(2025) 27 final.

Bilag: JOIN(2025) 27 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

UNIONENS HØJTSTÅENDE
REPRÆSENTANT FOR
UDENRIGSANLIGGENDER
OG SIKKERHEDSPOLITIK

Bruxelles, den 16.10.2025
JOIN(2025) 27 final

**FÆLLES MEDDELELSE TIL EUROPA-PARLAMENTET, DET EUROPÆISKE
RÅD OG RÅDET**

Bevarelse af fred – køreplan for forsvarsberedskab 2030

1 – Indledning

Europas og dets medlemsstaters indsats i resten af dette årti vil være formgivende for kontinentets sikkerhed i resten af dette århundrede. Senest i 2030 har Europa brug for en tilstrækkelig stærk europæisk forsvarsposition til på troværdig vis at afskrække sine modstandere og reagere på enhver form for aggression. **Hvis Europa skal være "klar til 2030", skal det handle nu.** Derfor opfordrede EU's stats- og regeringschefer på Det Europæiske Råds møde i juni Kommissionen og den højtstående repræsentant til "at forelægge en køreplan" "for at gøre status over fremskridtene [med hensyn til hvidbogen] på mødet i oktober 2025 og drøfte de næste skridt i gennemførelsen af målet for forsvarsberedskab."

I denne køreplan omsættes hvidbogen og retningslinjerne fra Det Europæiske Råd til klare mål, milepæle med konkrete datoer for resultater og indikatorer til at spore fremskridt. Der foreslås europæiske flagskibsinitiativer, hvor det haster mest, for at målrette indsatsen i overensstemmelse med internationale forpligtelser, herunder NATO-mål.

Forsvarsberedskab indebærer udvikling og erhvervelse af de **kapabiliteter, der er nødvendige for moderne krigsførelse**. Det betyder sikring af, at Europa har et forsvarsindustrielt grundlag, der giver det en strategisk fordel og den nødvendige uafhængighed. Og det betyder at være klar til at levere banebrydende innovation og hurtig masseproduktion på kritiske tidspunkter.

Behovet for at fremskynde og øge indsatsen afspejler de voksende farer, vi ser i dag, samt det **skiftende trusselsbillede**, som Europa og dets medlemsstater skal håndtere, tilpasse sig og forberede sig på. Helt centralt står Ruslands uprovokerede, omfattende militære aggression mod Ukraine, som har nået et nyt niveau af brutalitet og vold. Omfanget af uforsvarlige provokationer og hybride krigshandlinger mod medlemsstaterne i form af bl.a. cyberangreb og krænkelse af lufrummet er stigende. Rusland har militariseret dets økonomi og samfund. I 2025 overstiger landets officielle forsvarsbudget 7 % af BNP. Ca. 40 % af dets budget i 2025 går til sikkerhed og forsvar. Dette militariserede **Rusland udgør i en overskuelig fremtid en vedvarende trussel mod den europæiske sikkerhed.**

Europas beredskab skal forankres i en bredere global sammenhæng med en 360-graderstilgang. Vi kan ikke lukke øjnene for trusler fra andre dele af verden. Den internationale orden er under pres. Den strategiske konkurrence er stigende i vores umiddelbare og bredere naboskabsområde, men også meget længere væk. Antallet af brændpunkter er stigende – fra Gaza og Mellemøsten til flere latente eller åbne konflikter i Afrika, fra øgede spændinger i Asien og Stillehavsområdet til Arktis. Autoritære stater forstyrrer i stigende grad vores samfund og økonomier. Traditionelle allierede og partnere er begyndt at fokusere på andre regioner i verden. Endelig skal vi dæmme op for horisontale trusler såsom terrorisme, spredning af masseødelæggelsesvåben og klimaændringernes sikkerhedsmæssige konsekvenser.

For at sikre fred gennem afskrækkelse skal Europas forsvarsposition og -kapabiliteter også være klar til fremtidens slagmarker og modsvare krigsførelsens ændrede karakter. Teknologisk innovation og iteration – der udvikles hurtigt og i stort omfang og bygger på løsninger med dobbelt anvendelse – vil være afgørende for slagkraften på slagmarken. Dem, der udvikler deres egne teknologier, vil være de stærkeste og mindst afhængige, navnlig med hensyn til kritiske systemer for moderne krigsførelse

såsom droner, satellitter eller selvkørende køretøjer. **Ukraine** er fortsat Europas første forsvarslinje og er en integreret del af Europas forsvars- og sikkerhedsarkitektur, og EU vil fortsætte støtten til Ukraine og det udvidede samarbejde med landet.

Medlemsstaterne skal hurtigst muligt udstyre sig med en uafhængig interoperabel strategisk kapacitet, der udvikles og vedligeholdes i fællesskab, og som er i stand til at reagere i realtid på enhver trussel mod Europas territoriale integritet og suverænitet. EU og dets medlemsstater skal kunne handle uafhængigt og tage ansvar for deres eget forsvar og deres egen sikkerhed uden at være for afhængige af andre. De skal bidrage positivt til global og transatlantisk sikkerhed i tæt partnerskab med NATO. Et Europa, der er bedre beredt til at sikre sit eget forsvar, er et Europa, der er mere koordineret med NATO og bedre i stand til at påtage sig sin rimelige andel i den transatlantiske alliance. I alle køreplanens dele er samarbejdet mellem EU og NATO afgørende, da den transatlantiske alliance fortsat er en uundværlig søjle i EU's sikkerhed. Det vil sikre størst mulig sammenhæng og gensidig styrkelse, samtidig med at unødvendige overlapninger undgås.

Dette bør bygge på det arbejde, der allerede er påbegyndt. **Europa er kommet på ret kurs efter årtier med underinvestering på forsvarsområdet.** Medlemsstaterne øgede forsvarsbudgetterne fra 218 milliarder EUR i 2021 til 343 milliarder EUR i 2024 og forventes at nå op på 392 milliarder EUR i 2025. Forsvarsinvesteringerne steg med 42 % i 2024 med 106 milliarder EUR i tildelinger, og der blev indkøbt nyt materiel til en værdi af 88 milliarder EUR. Der blev fremlagt nye EU-instrumenter såsom programmet for den europæiske forsvarsindustri, og med hvidbogen om forsvarsberedskab blev en ny strategisk ramme tilvejebragt. Med ReArm Europe-planen vil der blive mobiliseret op til 800 milliarder EUR til forsvar, herunder ved hjælp af nye finansieringsinstrumenter såsom SAFE. De udgiftsforpligtelser, som de allierede indgik på NATO-topmødet i juni 2025 for at nå det nye centrale mål for forsvarsudgifterne på 3,5 % af BNP senest i 2035, vil kræve vedvarende udgifter i det næste årti på mindst 288 milliarder EUR om året. Disse øgede udgifter skal medføre positive virkninger i form af beskæftigelse, innovation og konkurrenceevne i Europa.

Medlemsstaterne har og vil fortsat have suverænitet med hensyn til deres nationale sikkerhed og forsvar. De er ansvarlige for at fastlægge de kapabilitetsmål, der er nødvendige for at sikre, at deres nationale væbnede styrker er beredte, så de kan udføre deres strategiske og militære missioner, herunder dem, der gennemføres i forbindelse med NATO. Der gælder suverænitet med hensyn til at nå de respektive nationale mål og de tilhørende tidsfrister for at nå dem.

Samtidig er der i lyset af det komplekse trusselsbillede behov for, at medlemsstaterne handler i fællesskab i stedet for at fragmentere indsatsen på tværs af ukoordinerede nationale initiativer. Indtil videre indkøbes mindre end 50 % af forsvarsmateriellet i EU og overvejende på nationalt plan, mens ikke-europæiske leverandører har vundet markedsandele.

Der er derfor et klart behov for at investere mere, investere sammen og investere europæisk.

2 – Hvad betyder forsvarsberedskab?

Opnåelse af fuldt forsvarsberedskab betyder, at medlemsstaternes væbnede styrker kan foregribe, forberede sig på og være i stand til at reagere på enhver forsvarsrelateret krise, herunder højintensiv krigsførelse. Dette kræver veludstyrede og velforsynede væbnede

styrker, der er sammenhængende og interoperable, og som har den tilstrækkelige uddannelse og en doktrin om militær magtanvendelse.

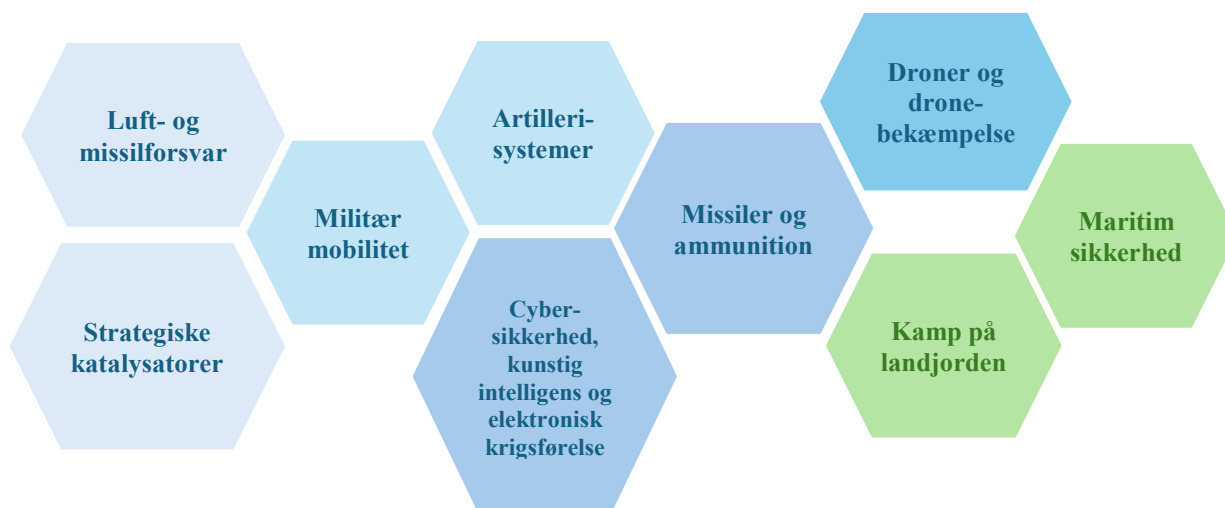
Kort sagt kræver Europas beredskab, at vi kollektivt når kapabilitetsmålene på grundlag af medlemsstaternes forpligtelser, herunder inden for NATO.

Det afhænger også af et stærkt, modstandsdygtigt og innovativt industrielt og teknologisk europæisk industrigrundlag. Dette kræver til gengæld de rette lovgivningsmæssige rammer, et marked, der dækker hele kontinentet, øget militær mobilitet, mere innovation og flere færdigheder og et udvidet netværk af forsvarspartnerskaber med allierede og partnere.¹ I bredere forstand kræver forsvarsberedskab desuden et robust gunstigt civilt miljø, der er baseret på modstandsdygtige samfund, velforberedte og informerede borgere og øget civil-militært samarbejde. I denne køreplan rettes fokus mod kapabiliteter, samtidig med at disse andre væsentlige forudsætninger for Europas forsvarsberedskab adresseres.

Køreplanen har til formål at samle det arbejde, som medlemsstaterne har udført på nationalt plan, multinationalt plan og EU-plan, og de processer, som Kommissionen har iværksat ved hjælp af igangværende og nye forsvarsrelaterede instrumenter.

3 – Afhjælpning af Europas kapabilitetsmangler inden 2030: vigtige skridt og milepæle

Det er helt centralt for målet om beredskab at sikre, at Europa har hele spektret af de kapabiliteter, der er nødvendige for at afskrække fra enhver form for aggression og forsvare sine grænser ad land-, luft- og søvejen, samt sine netværk og aktiver i cyberspace og det ydre rum. Medlemsstaterne har udpeget følgende **indledende prioritetsområder vedrørende kapabilitet**:

Fastlæggelse og overvågning af medlemsstaternes operationelle behov

Opfyldelsen af det fælles mål om forsvarsberedskab senest i 2030 kræver en systemisk tilgang. Det er afgørende, at der er maksimal interoperabilitet og komplementaritet mellem de opnåede militære kapabiliteter. EU's Militærstab (EUMS) er i færd med at udarbejde en

¹ Strategien for en beredskabsunion (JOIN (2025) 130: Fælles meddelelse om strategien for en beredskabsunion af 26. marts 2025) supplerer derfor denne køreplan.

klassificeret oversigt over den aktuelle situation med hensyn til medlemsstaternes kapabiliteter og mål. Dette omfatter prioritetsområderne vedrørende kapabilitet og tager hensyn til NATO-målene og Ukraines behov. Oversigten vil give kvantitativ indsigt i de eksisterende kapabilitetsmangler på tværs af hele spektret af militære operationer, herunder territorielt forsvar.

Oversigten vil blive ajourført årligt og vil blive integreret i den samordnede årlige gennemgang vedrørende forsvar, der udarbejdes af Det Europæiske Forsvarsagentur (EDA) og støttes af EUMS. Dette vil sikre, at der er sammenhæng mellem analysen af militære kapabilitetsmangler og prioritetsområderne vedrørende kapabilitet for så vidt angår indkøb og udvikling. Forsvarsheferne vil regelmæssigt gennemgå resultatet af analysen i et fortroligt miljø for at danne grundlag for de nationale materieldirektørers og kapabilitetsdirektørernes videre arbejde med de foreslåede løsninger. Det er derfor afgørende, at medlemsstaterne fortsat deler aggregerede oplysninger om deres mål og fremskridt med EUMS. Selv om disse oplysninger er klassificerede, vil de gøre det muligt at overvåge de kollektive fremskridt i overensstemmelse med køreplanen for beredskab 2030.

På grundlag af denne proces vil Kommissionen og den højtstående repræsentant hvert år i oktober forelægge en årlig rapport om forsvarsberedskab for Det Europæiske Råd. I rapporten vil der blive fokuseret på den samlede situation på EU-plan for de aftalte prioritetsområder vedrørende kapabilitet og de øvrige spørgsmål, der er omhandlet i denne køreplan. Rapporten vil indeholde en status over de kollektive fremskridt på tværs af nøgleindikatorer, der foreslås i denne køreplan, og vil blive drøftet med medlemsstaterne. Rapporten vil gøre det muligt for stats- og regeringscheferne at gennemgå de kollektive fremskridt på grundlag heraf og udstikke strategiske retningslinjer for forsvarsministrenes drøftelser i Rådet for Udenrigsanliggender (på forsvarsområdet).

Kapabilitetsudvikling gennem medlemsstaternes kapabilitetskoalitioner

Nøglen til Europas forsvarsberedskab er at lukke de eksisterende kritiske kapabilitetsmangler ved at udvikle og indkøbe forsvarskapabiliteter på alle de aftalte prioritetsområder.

Med henblik herpå bør medlemsstaterne hurtigt afslutte den igangværende proces med at danne medlemsstaternes kapabilitetskoalitioner. De bør præcisere, hvilke medlemsstater der skal tage sig af hvilke mangler, og nå til enighed om forvaltningen af hver koalition, ledende og medledende nationers rolle, kapabilitetsmålene og de samarbejdsprojekter, der skal iværksættes for at nå dem. Inden for disse koalitioner vil medlemsstaterne altid suverænt kunne fastsætte deres rolle og bidrag. På grundlag af eksisterende EDA-ledede køreplaner for prioriteret gennemførelse² bør hver kapabilitetskoalition fastsætte specifikke mål og tidsfrister.

Kapabilitetskoalitionerne bør forblive åbne for andre medlemsstater, der ønsker at tilslutte sig på et senere tidspunkt. Der bør tilskyndes til fælles lederskab for at sikre medlemsstaternes ejerskab og en passende fordeling af byrden. Hver koalition kan anvende

² Der foreligger en køreplan for hvert af de 22 områder, der er udpeget i kapabilitetsudviklingsplanen (november 2023).

ét eller flere af de værktøjer, der er til rådighed i EDIP³, til at udløse målrettet EU-støtte til flagskibsprojekter samt eventuelle nye PESCO-projekter. Horisontale retningslinjer kan lette disse koalitioner arbejde med hensyn til ledende nationers rolle, forbindelser mellem medledere hvis nødvendigt, medlemskab, gennemførelsesplan, forbindelse med EU-aktører og rapporteringsmekanisme.

Eksisterende processer bør anvendes i videst muligt omfang. Under medlemsstaternes vejledning vil EDA spille en central rolle med hensyn til at lette koalitionsprocessen, navnlig gennem ekspertgrupperne om kapabilitet. EUMS' arbejde vedrørende kapabilitetsmangler vil også danne grundlag for processen. Kommissionen vil sikre, at der er sammenhæng mellem koalitionerne og EU's finansieringsinstrumenter og -politikker. Rådet for Udenrigsanliggender (på forsvarsområdet) vil sikre politisk styring. I betragtning af situationens hastende karakter bør medlemsstaterne senest i begyndelsen af 2026 aflægge rapport til Rådet.

En hurtig mobilisering af det nye **SAFE**-instrument og andre EU-værktøjer og nationale værktøjer vil være afgørende for at sikre rettidig tilvejebringelse af de vigtigste kapabiliteter inden for koalitionerne – så vidt muligt i fællesskab. Dette kræver, at der arbejdes hurtigt, da der i **SAFE-forordningen** fastsættes stramme frister, som skal overholdes, hvis kursen skal holdes frem mod 2030.

En afgørende variabel vil være, i hvor høj grad medlemsstaterne kan koordinere behovene, samle efterspørgslen og tilrettelægge **fælles indkøb**. Indkøb af forsvarsmateriel er stadig hovedsageligt et nationalt anliggende. Dette fører til fragmentering, omkostningsinflation og manglende interoperabilitet. I 2007 blev medlemsstaterne enige om at afsætte 35 % af deres forsvarsinvesteringer til samarbejdsbaserede indkøb⁴. Tallet ligger dog stadig under 20 %. **En stadig større gearing af forsvarsinvesteringerne i retning af fælles indkøb** vil være en nøgelfaktor med hensyn til beredskab, da efterspørgselsaggregering og stordriftsfordele vil bidrage til at øge den europæiske forsvarsindustri produktionskapacitet og fremme interoperabilitet. Aggregering af den europæiske efterspørgsel vil mindske omkostningerne, da det undgås, at medlemsstaterne overbyder hinanden, ligesom deres samlede købekraft vil blive bedre. Det vil også øge stordriftsfordelene og støtte de igangværende bestræbelser på i fællesskab at sikre og opskalere centrale produktionsknudepunkter og forsyningskæder.

Målsætninger:

Det foreslås, at medlemsstaterne kollektivt afhjælper kapabilitetsmangler senest i 2030. Desuden bør andelen af fælles indkøb nærme sig det aftalte mål på 35 %, og forsvarsinvesteringer, der indkøbes fra EDTIB, bør nå det politiske mål på mindst 55 % af de samlede investeringer.

Milepæle:

1. Etablere kapabilitetskoalitioner på alle prioritetsområder, træffe afgørelse om ledende og medledende nationer og om de respektive gennemførelsesplaner frem til 2030 – senest i første kvartal af 2026

³ F.eks. det europæiske forsvarsprojekt af fælles interesse eller strukturerne for det europæiske forsvarsmaterielprogram (SEAP), når de er trådt i kraft.

⁴ Inden for Det Europæiske Forsvarsagentur. I 2017 blev det en mere bindende forpligtelse inden for rammerne af PESCO.

2. Indsamle indledende data om EU's forsvarsindustrielle kapacitet på prioritetsområderne vedrørende kapabilitet, eventuelt støttet af Kommissionen – senest medio 2026
3. Iværksætte projekter på alle prioritetsområder i første halvdel af 2026
4. Tilrettelægge mindst 40 % af indkøbet af forsvarsmateriel som fælles indkøb – inden udgangen af 2027
5. Sikre, at projekter, kontrakter og finansiering er på plads for at afhjælpe kritiske kapabilitetsmangler på prioritetsområderne – inden udgangen af 2028
6. Modtage alle SAFE-finansierede indkøb, hvilket bidrager til at afhjælpe alle kapabilitetsmangler på prioritetsområderne – inden udgangen af 2030

Indikatorer:

Det foreslås, at den årlige rapport om forsvarsberedskab indeholder en beskrivelse af udviklingen i EU's samlede militære mangler pr. prioritetsområde vedrørende kapabilitet (sammenlignet med det foregående år) samt antallet af iværksatte projekter og tilvejebragte kapabiliteter pr. prioritetsområde på grundlag af oplysninger fra EUMS og EDA.

4 – Iværksættelse af flagskibsinitiativer om europæisk beredskab

Selv om der er behov for fremskridt på tværs af alle forsvarskapabilitetsområder, er der et presserende behov for at investere massivt og koordineret i paneuropæiske projekter, der vil beskytte Europa som helhed mod disse presserende trusler.

Kommissionen og den højtstående repræsentant/næstformanden foreslår derfor **en række indledende flagskibsinitiativer om europæisk beredskab**, der i deres væsen er paneuropæiske. De vil være til gavn for sikkerheden i Europa som helhed og vil styrke hinanden gensidigt: **det europæiske drondeforsvarsinitiativ, Eastern Flank Watch (bevogtningen af den østlige flanke), det europæiske luftskjold og det europæiske rumskjold.**

De vil være åbne for alle medlemsstater, der ønsker at deltage. Flagskibsinitiativer er af tværgående karakter og indebærer fremskridt på flere kapabilitetsområder og i sektorer, der rækker ud over det egentlige forsvar. Beskyttelse af kritisk infrastruktur, grænseforvaltning og intern sikkerhed vil være særligt vigtig.

Medlemsstaterne vil træffe afgørelse om disse flagskibsinitiativer og om eventuelle yderligere flagskibsinitiativer (f.eks. på cybersikkerhedsområdet og maritim sikkerhed). De vil fungere som drivkræft bag disse initiativer og i fællesskab fastsætte de konkrete mål, opgavefordelingen, tildelingen af nationale budgetmidler og den mest hensigtsmæssige ramme for at nå dem.

Kommissionen vil fungere som formidler og stille en "one-stop-shop"-tjeneste til rådighed for at yde teknisk bistand og rådgivning til medlemsstaterne om, hvordan der kan skabes forbindelse mellem nationale foranstaltninger og dens tilgængelige værktøjer og finansieringsmuligheder (herunder regionale fonde), samtidig med at der sikres sammenhæng og kontinuitet mellem de forskellige arbejdsområder. Den højtstående repræsentant vil via EU-Udenrigstjenesten, EUMS og EDA rådgive medlemsstaterne og sikre, at flagskibsinitiativerne støtter aftalte prioritetsområder vedrørende kapabilitet, er i overensstemmelse med langsigtede kapabilitetsudviklingsmål og er i overensstemmelse med NATO's militære planer.

Senest i foråret 2026 bør de deltagende medlemsstater nå til enighed om en passende koordineringsordning med støtte fra Kommissionen, den højtstående repræsentant og andre EU-aktører, herunder Det Europæiske Forsvarsagentur. Fremskridtene med hvert flagskibsinitiativ vil blive overvåget i den årlige rapport om forsvarsberedskab.

Det europæiske droneforsvarsinitiativ og Eastern Flank Watch

De seneste gentagne krænkelser af EU-medlemsstaternes luftrum har vist, at det haster med at opbygge en fleksibel, smidig og avanceret europæisk kapabilitet til at bekæmpe ubemandede luftfartøjer. Selv om det er medlemsstaterne ved den østlige grænse, der står over for den største direkte trussel fra Rusland og Belarus, kan en sådan trussel ramme en hvilken som helst anden medlemsstat, hvilket de seneste hændelser bekræfter.

Det europæiske droneforsvarsinitiativ vil blive udformet med en 360-graderstilgang som et teknologisk avanceret system i flere lag med interoperable dronebekæmpelseskapabiliteter til detektion, sporing og neutralisering samt kapabiliteter til at ramme mål på jorden ved at udnytte droneteknologi til præcisionsangreb. Dronebekæmpelseskapaaciteten bør være fuldt interoperabel og sammenkoblet mellem medlemsstaterne, hvilket vil give europæisk situationsbevidsthed og evne til at handle sammen og sikre kritisk infrastruktur sammen med NATO.

Disse europæiske dronebekæmpelseskapabiliteter bør bygge på erfaringerne fra Ukraine om den centrale værdi af at skabe innovative drone- og dronebekæmpelsesøkosystemer, kombinere FoU og produktion og bygge på skalerbar produktionskapacitet og fortsat teknologisk udvikling. Dette er Europas mulighed for at lære at gennemføre militær teknologisk innovation på den ukrainske måde, og den vil blive knyttet til den foreslåede dronealliance med Ukraine. Dronebekæmpelsesnettet vil kunne tilpasses til civil-militære formål og dobbelte formål og bidrage til håndteringen af ikkeforsvarsrelaterede trusler eller andre farer, der vedrører alle EU's grænser. Dette omfatter beskyttelse af grænserne, anvendelse af migration som våben, beskyttelse af kritisk infrastruktur og grænseoverskridende organiseret kriminalitet.

Dronebekæmpelseskapabiliteter vil udgøre en central komponent i flagskibsinitiativet Eastern Flank Watch, der har til formål at opbygge kapaciteten i medlemsstaterne ved den østlige grænse til at imødegå en lang række trusler, herunder også hybride operationer, Ruslands skyggeflåde og risikoen for væbnede angreb. Formålet er at styrke EU's østlige land-, luft- og søgrænser og dermed bidrage til sikkerheden i hele Unionen.

Eastern Flank Watch vil kombinere luftforsvars- og antidronesystemerne med en række landbaserede forsvarssystemer med maritim sikkerhed i Østersøen og Sortehavet og systemer til øget situationsbevidsthed samt intern sikkerhed og grænseforvaltning. Eastern Flank Watch bør være i fuld overensstemmelse med EU's knudepunkt for maritim sikkerhed i Sortehavet og NATO's integrerede kommando- og kontrolstruktur samt supplere operationen "Eastern Sentry", afvisningsberedskabet over Baltikum (Baltic Air Policing) og den fremskudte tilstedeværelse (Forward Presence). Dette vil bidrage til hurtigst muligt at udvikle elementer, der vil blive udvidet og integreret i et bredere projekt på europæisk plan.

Målsætninger:

Det foreslås, at der sigtes mod at etablere en omfattende europæisk grænseforsvarskapabilitet med overvågningssystemer på flere områder, drone- og

dronebekæmpelseskapabiliteter, kapabiliteter inden for elektronisk krigsførelse, præcisionsangrebssystemer og reaktionsdygtig operationel koordinering. Alt dette skal ske i tæt samarbejde med NATO og som supplement til dets regionale planer for territorielt forsvar. Eastern Flank Watch skal udvikles i alle medlemsstaterne langs EU's østlige grænse, herunder under hensyntagen til land- og søgrænserne til Rusland og Belarus, for at bidrage til at styrke det europæiske forsvar.

Milepæle:

1. Det Europæiske Råds godkendelse af det europæiske dronedeforsvarsinitiativ og Eastern Flank Watch som prioriterede flagskibsinitiativer – inden udgangen af 2025
2. Iværksættelse af det europæiske dronedeforsvarsinitiativ og Eastern Flank Watch – første kvartal af 2026
3. Første anmodning inden for rammerne af EDIP om opskalering af produktionen og støtte til fælles indkøb. Første forfinansieringsbetalinger inden for SAFE-rammen til de projekter, der er en del af flagskibsinitiativerne – første kvartal af 2026
4. Første kapaciteter inden for rammerne af det europæiske dronedeforsvarsinitiativ og Eastern Flank Watch – fjerde kvartal af 2026
5. Europæisk dronedeforsvarsinitiativ fuldt funktionsdygtigt – ved udgangen af 2027
6. Eastern Flank Watch i drift – inden udgangen af 2028

Selv om Eastern Flank Watch og det europæiske dronedeforsvar er de initiativer, der er mest presserende, bør arbejdet med at udvikle et **europæisk luftskjold** fremskyndes for at opnå en integreret beskyttelse til medlemsstaterne i form af luft- og missilforsvar i flere lag, der er fuldt ud interoperabelt med NATO's kommando- og kontrolsystem, samt et **europæisk rumskjold** for at sikre beskyttelsen af rumaktiver og -tjenester og deres modstandsdygtighed.

Et europæisk luftskjold

Det integrerede flagskibsinitiativ om et **europæisk luftskjold** vil beskytte medlemsstaternes luftrum og statslige funktioner. EU-programmer vil støtte medlemsstaterne i at opnå et integreret luft- og missilforsvarsskjold i flere lag, herunder de nødvendige sensorer, der beskytter mod alle former for trusler fra luften og er fuldt ud interoperabelt med NATO's kommando- og kontrolsystem. Det vil hjælpe medlemsstaternes væbnede styrker med at mindske afhængighederne og støtte de allierede i at nå deres NATO-mål.

Målsætning:

Det foreslås, at der oprettes et europæisk luftskjold, der dækker hele luft- og missilforsvarsspektret, og som er fuldt ud interoperabelt med NATO's kommando- og kontrolsystem og doktrin.

Milepæle:

1. EUCO's godkendelse af det europæiske luftskjold som et prioriteret flagskibsinitiativ – inden udgangen af 2025
2. Iværksættelse af det europæiske luftskjold – andet kvartal af 2026
3. Den Europæiske Forsvarsfonds og EDIP's arbejdsprogrammer begynder at prioritere luft- og missilforsvarsrelaterede foranstaltninger – inden udgangen af 2026

Et europæisk rumskjold

Det **europæiske rumskjold** er afgørende for at styrke medlemsstaternes forsvarskapabiliteter og sikre **beskyttelsen af rumaktiver og -tjenester og deres modstandsdygtighed** over for voksende trusler og for at opnå et forsvarsberedskab i 2030, der bygger på nationale og kommercielle rumaktiver, med støtte fra EU's rumsystemer. Det vil supplere EU's rumkapabiliteter med dobbelt anvendelse, der vil levere statslige tjenester til gavn for alle medlemsstaterne inden for: Positionsbestemmelse, navigation og tidsbestemmelse med Galileos statsregulerede tjeneste, geospatiale efterretninger via den statslige jordobservationstjeneste og sikker kommunikation via IRIS² med henblik på at tilskynde medlemsstaterne til sammen at udvikle nationale kapabiliteter. Det vil fremme udviklingen af interoperable nationale forsvarskapabiliteter, navnlig med fokus på Galileo-kompatibelt udstyr, kendskab til rumområdet, bekæmpelse af jamming og spoofing samt operationer og tjenester i rummet, hvor Europa har tydelige mangler og afhængigheder.

Målsætning:

Der foreslås oprettelse og beskyttelse af et omfattende europæisk system af rumkapabiliteter, der tjener forsvarsformål og bygger på EU's rumsystemer og eksisterende nationale kapaciteter.

Milepæle:

1. EUCO's godkendelse af det europæiske rumskjold som et prioriteret flagskibsinitiativ – inden udgangen af 2025.
2. Prioritering af rumrelaterede foranstaltninger, IRIS², EDF og EDIP ved hjælp af en koordineret tilgang og samarbejde med medlemsstaterne om at støtte koordineringen af deres indkøbsplaner (SAFE) – fra 2026
3. Iværksættelse af det europæiske rumskjold – andet kvartal af 2026

5 – Den forsvarsindustrielle dimension

Et stærkt, modstandsdygtigt og teknologisk innovativt industrielt grundlag, der er forankret i EU, er et centralt element i Europas afskrækkelse såvel som i Europas fysiske og økonomiske sikkerhed. Det er også en drivkraft for vækst i betragtning af EU-markedets størrelse, beskæftigelsespotentialer og de afsmittende virkninger på økonomien som helhed. Bestræbelserne på at afhjælpe kapabilitetsmanglerne skal give EU's forsvarsindustri mulighed for at øge sin konkurrenceevne, samarbejde yderligere og tage innovation til sig, bringe sig på teknologisk forkant og øge eksportpotentialer. Dette skal være til gavn for alle virksomheder i forsyningskæden, navnlig nystartede virksomheder, vækstvirksomheder, SMV'er og midcapselskaber samt regionale økonomier og mindre medlemsstater.

Fire års krig i Ukraine har vist, hvor vigtigt det er at have tilstrækkelige lagre af ammunition og udstyr, at have produktionslinjer, der hurtigt kan udvides og sikre genforsyning, og at have forsyningskæder, der er fleksible og hurtigt kan omstilles til at arbejde sammen. Offentlige og private investeringer skal fremme opskaleringen af industrielle økosystemer i de næste fem år, hvilket vil gavne de regionale økonomier.

I den forbindelse er Kommissionen rede til at give industrien konkurrencemæssig vejledning om samarbejdsprojekter i forsvarssektoren. Kommissionen samarbejder også

med medlemsstaterne for at vurdere, om den bør modernisere sin tilgang i henhold til statsstøttereglerne i sektoren og eventuelt yde vejledning.

For bedre at forbinde fremskridtene med hensyn til at afhjælpe kapabilitetsmanglerne via styrkelsen af den europæiske forsvarsteknologiske og -industrielle base (EDTIB) vil Kommissionen **øge sin forståelse af den nuværende og planlagte europæiske industrielle produktionskapacitet** og hvert år fokusere på udvalgte prioriteter. Dette vil starte med luft- og missilforsvar, drone-/antidronesystemer og rumsystemer.

Medlemsstaterne bør udnytte deres fælles indkøbsstyrke gennem **flerårige indkøbsprogrammer** til at sende de rette langsigtede signaler for at hjælpe virksomhederne med at træffe investeringsbeslutninger om at udvide produktionen og levere det, der er nødvendigt for at afhjælpe kapabilitetsmanglerne. Bedre koordinering af disse programmer vil mindske fragmenteringen, styrke den hårdt tiltrængte interoperabilitet og sikre valuta for pengene.

Innovation er et afgørende element i Europas forsvarsberedskab. Disruptive teknologier, deres hurtige afprøvning og indarbejdelse i forsvarskapabiliteter og et smidigt samarbejde med teknologisamfundet er afgørende for moderne krigsførelse. EU-midlerne vil derfor blive rettet mod at stimulere FoU-investeringer og innovative industriproduktioner, katalysere yderligere private investeringer og fremme nystartede virksomheder med dobbelt anvendelse, vækstvirksomheder og innovative SMV'er og midcapselskaber. Forenklede udbudsprocedurer for nystartede virksomheder og SMV'er kan også overvejes. Den nylige midtvejsevaluering af samhørighedspolitikken giver incitamenter til at omprogrammere samhørighedsmidlerne hen imod udvikling og fremstilling af kritiske teknologier og styrkelse af forsvarskapabiliteterne. Den fremtidige **Europæiske Fond for Konkurrenceevne** vil fokusere på nye teknologier og disruptive løsninger fra nye teknologiaktører, herunder vækstvirksomheder, SMV'er og midcapselskaber. Det kommende **Horisont Europa-rammeprogram** og navnlig Det Europæiske Innovationsråd vil støtte deep tech-innovation og disruptiv innovation fra forskning til opskalering, herunder inden for forsvarsanvendelser. **Køreplanen for omstilling af europæisk forsvar** vil udgøre en ramme herfor og vil blive fremlagt inden udgangen af november. Der vil blive foreslået nye måder, hvorpå man som følge af behovet for større smidighed, hurtighed og risikotagning og i samarbejde med forsvarsindustrien, herunder vækstvirksomheder og SMV'er, kan fremme innovation.

Europa skal sikre, at det forbliver på forkant med forsvarsteknologikurven, navnlig med hensyn til anvendelsen af kunstig intelligens. Vi skal **styrke investeringerne og innovationen i Europas forsvarsteknologiske og -industrielle base**, navnlig med hensyn til produktion af kritiske systemer til moderne krigsførelse – hvad enten det drejer sig om droner, satellitter, kommando og kontrol eller en sikker europæisk cloud – hvor kunstig intelligens vil være en afgørende faktor for vores evne til at producere de nødvendige kapabiliteter.

For at støtte disse bestræbelser vil Europa-Kommissionen derfor **fremskynde forenklingen** for at sikre adgang til relevante datasæt til uddannelse og validering af robuste, menneskecentrerede og pålidelige AI-løsninger samt mindske den administrative byrde, herunder ved hjælp af eventuelle nye forenklingsforanstaltninger.

Et nyt partnerskab mellem EU, nationale regeringer og interessenter i forsvarssektoren skal understøtte den kollektive beredskabsindsats. På grundlag af drøftelserne mellem Kommissionen og den europæiske forsvarsindustri bør et årligt **topmøde for**

forsvarsindustrien inddrage regeringer, EU-aktører, de primære kontrahenter, SMV'er, midcapselskaber og teknologiinnovatorer.

Den europæiske forsvarsindustri har brug for kvalificeret arbejdskraft. Inden for rammerne af **pagten for færdigheder** arbejder det **storstilede færdighedspartnerskab inden for luft- og rumfart og forsvar** på færdighedsprognose-, opkvalificerings- og omskolingsprogrammer og talentinddragelse for at støtte medlemsstaterne i at omskole 600 000 mennesker med henblik på forsvarsindustrien senest i 2030. EU's færdighedsgaranti kan også hjælpe arbejdstagere med at flytte fra truede sektorer til strategiske sektorer såsom forsvarsindustrien.

Forsvarsindustrien er også afhængig af sikker adgang til kritiske råstoffer. Der skal gøres noget ved strategiske afhængigheder og flaskehalse inden for kritiske råstoffer og komponenter. Observationscentret for Kritiske Teknologier vil udarbejde en risikoanalyse, der skal danne grundlag for klare målrettede foranstaltninger til afhjælpning af svagheder. Disse kan omfatte at give industrien mulighed for at få støtte til projekter, der sikrer forsyningen, f.eks. gennem forskning i alternativer eller gennem lageropbygning eller andre projekter i henhold til forordningen om kritiske råstoffer.

Fremme af partnerskaber på sikkerheds- og forsvarsområdet med ligesindede lande er afgørende for vores kapabilitetsudvikling, interoperabilitet, innovation og forsvarsindustrielle beredskab samt for at diversificere forsyningerne af råstoffer eller kritiske komponenter. I overensstemmelse med hvidbogen har EU taget konkrete skridt til at fremme sin partnerskabsdagsorden på sikkerheds- og forsvarsområdet med allierede og ligesindede partnere, navnlig NATO, med hvilke EDA vil forfølge en teknisk ordning for udveksling af klassificerede oplysninger. Denne model anvendes først med **Det Forenede Kongerige og Canada**, med hvilke der forhandles bilaterale aftaler for at give deres respektive forsvarsindustrier og -produkter mulighed for at drage fordel af fælles indkøb inden for rammerne af SAFE-instrumentet. Forsvarsindustrielt samarbejde er også kernen i forsvarsindustrielle dialoger med Japan og potentielt i fremtiden med Indien. EU bør også uddybe sit sikkerheds- og forsvarspartnerskab med Moldova.

Målsætninger:

Det foreslås at sikre, at EDTIB senest i 2030 kan stille de kapabiliteter til rådighed, som medlemsstaterne har brug for, i det nødvendige omfang og med den nødvendige hastighed. Produktionslinjerne bør øges betydeligt, og leveringstiden for kritisk forsvarsmateriel bør reduceres betydeligt. Det fulde potentiale for innovation på forsvarsområdet, herunder i form af ukrainske løsninger, bør udnyttes. Forsvarsforsyningskædernes modstandsdygtighed bør sikres, bl.a. ved at nedbringe den kritiske afhængighed af råmaterialer og andre kritiske input.

Milepæle:

1. Fælleslovgeverne vedtager programmet for den europæiske forsvarsindustri. Kommissionen fremlægger køreplanen for omstilling af europæisk forsvar – november 2025
2. Kommissionen etablerer teknologialliancer for forsvar, der forbinder teknologiinnovatorer med forsvarsbrugere i medlemsstaterne for at hjælpe dem med at afhjælpe kritiske kapabilitetsmangler – inden udgangen af 2025

3. Kommissionen udvider i tæt samarbejde med ledende nationer i kapabilitetskoalitioner den strategiske dialog med industrien i første halvdel af 2026 og er vært for det første årlige forsvarsindustritopmøde medio 2026
4. Kommissionen fremlægger en oversigt over den industrielle kapacitetsforøgelse, der er nødvendig for at sikre en pålidelig forsyning til de aftalte kapabilitetsområder – fra midten af 2026
5. Analyse af risici som følge af strategiske afhængigheder og flaskehalse inden for kritiske råstoffer og en handlingsplan med afbødende foranstaltninger for den europæiske forsvarsindustri internationale forsyningskæder – andet halvår af 2026
6. Omskoling af 200 000 ansatte med henblik på forsvarsindustrien inden 2026
7. Fonden for Konkurrenceevne, området for forsvar og Horisont Europa-rammeprogrammet vedtages som en del af den næste FFR og er klar til at blive sat i værk – inden udgangen af 2027

Indikatorer:

Det foreslås, at følgende indikatorer anvendes som indikatorer i den årlige rapport om forsvarsberedskab: Forsvarsindustriens andel af EU's BNP i EU-27 andel af arbejdstagere i forsvarsindustrien i EU-27, herunder nye arbejdspladser pr. år andel af nye eller udvidede forsvarsproduktionsfaciliteter, gennemførelse af EU-programmer til støtte for innovation på forsvarsområdet, antallet af forsvarsrelaterede patenter, der er registreret i EU, antallet af nystartede virksomheder og antallet af enhjørninger i forsvarssektoren.

6 – Ukraine som en central del af Europas beredskabsbestræbelser

At gøre Ukraine til et "stålpindsvin", der kan stå imod angribere, er lige så vigtigt for Ukraines sikkerhed som for Europas. Europas forsvarsberedskabsbestræbelser bør styrke Ukraine yderligere og sikre, at Europa kan drage fordel af Ukraines erfaringer fra slagmarken, innovative opfindsomhed, effektive civil-militære samarbejde og øgede industrielle kapacitet.

Medlemsstaterne og EU vil bidrage til **en ramme med langsigtede sikkerhedsgarantier til Ukraine**, der bygger på: varige juridiske ordninger forudsigelige flerårige finansielle og militære forsyninger forsvarsindustriel integration i EDTIB tydelige høringsmekanismer og en forbindelse til Ukraines tiltrædelse af EU og genopbygning efter krigen.

Kernen i dette er en **vedvarende indsats for at udnytte Ukraines kvalitative militære fordel**. For at sikre Ukraines kvalitative militære fordel på mellemlang sigt arbejder Kommissionen på et **erstatningslån**, der finansieres med de likvide midler, der er forbundet med de immobiliserede russiske aktiver. Dette vil skabe forudsigelig flerårig finansiering til Ukraine og sikre, at Ukraine har øjeblikkelig adgang til en stabil strøm af overlegent militært udstyr, der hovedsagelig kommer fra den europæiske og den ukrainske forsvarsindustri, og som svarer til landets behov på slagmarken, hvilket vil give næring til **industrielle partnerskaber med europæiske virksomheder med henblik på innovation og opskalering**. Øget og bedre uddannelse takket være EUMAM-missionen og forbedret indsamling af efterretninger vil også udgøre væsentlige dele af Ukraines kvalitative militære fordel.

Kommissionens meddelelse om en **dronealliance med Ukraine**, der kan støttes finansielt af forskellige finansieringsmekanismer, herunder med hjælp fra de fremrykkede 2 mia. EUR fra EFR-lånene, viser, at dette kan fungere i praksis. Dronealliancen vil støtte

oprettelsen af joint ventures mellem ukrainske og europæiske virksomheder uden for Ukraine og derved gøre det muligt at udnytte europæisk teknologi i kombination med Ukraines viden og erfaring. Ukraine vil også tage fuld del i gennemførelsen af EU's finansielle instrumenter såsom **SAFE og EDIP/støtteinstrumentet for Ukraine**, således at der så vidt muligt indkøbes udstyr til Ukraine, med Ukraine og fra Ukraines industri. Afhængigt af fremskridtene kan **et eventuelt supplerende initiativ med fokus på Ukraine overvejes i begyndelsen af 2026** for at tilskynde til yderligere samarbejdsbestrebelse.

Målsætninger:

Det foreslås at sigte mod at sikre, at Ukraine kan forsvare sig selv og afskrække Rusland fra enhver fremtidig aggression. Den ukrainske forsvarsindustri bør integreres fuldt ud med Europas forsvarsindustri for at opskalere Ukraines produktion og gøre det muligt for det europæiske forsvar at udnytte det fulde potentiale i Ukraines innovationsresultater.

Milepæle:

1. Vedtagelse af støtteinstrumentet for Ukraine inden for rammerne af EDIP og "erstatningslånet" med et årligt tilskud til Ukraine til støtte for landets kvalitative militære fordel – inden udgangen af 2025
2. Gennemførelse af den højtstående repræsentants initiativ vedrørende 2 mio. stykker artilleriammunition – inden udgangen af 2025
3. Inddragelse af Ukraine i de relevante kapabilitetskoalitioner og iværksættelse af dronealliancen mellem EU og Ukraine – senest i første kvartal af 2026
4. På grundlag af omfanget af SAFE's bidrag til Ukraines forsvar vurdere eventuelle yderligere incitamenter til medlemsstaternes støtte til Ukraine – senest i første kvartal af 2026.
5. Forslag til yderligere foranstaltninger, der tilskynder medlemsstaterne til hurtigt at yde militær støtte til Ukraine – senest i første kvartal af 2026.
6. Iværksættelse af "Brave Tech EU", herunder finansiering af afprøvning af nye teknologiske løsninger med henblik på at imødegå de udfordringer på slagmarken, der er konstateret sammen med Ukraine – inden udgangen af 2026
7. Fortsættelse af EUMAM og støtte til koalitionen af villige, når forholdene tillader det.

Indikatorer:

Det foreslås at registrere fremskridtene i de årlige rapporter om forsvarsberedskab ved at overvåge omfanget af EU's samlede militære støtte (i EUR) til Ukraine, det samlede antal soldater, der er uddannet af EUMAM, mængden af leveret ammunition af stor kaliber og andelen af SAFE-lån, der involverer Ukraine. De samlede direkte EU-27-investeringer (i EUR) i den ukrainske forsvarsteknologiske og -industrielle base (UADTIB) og antallet af joint ventures på forsvarsområdet mellem EU og Ukraine vil også blive medtaget for at overvåge integrationen af den ukrainske forsvarsindustri i EU's forsvarsindustri.

7 – Horisontale katalysatorer

På vej mod et ægte EU-dækkende marked for forsvarsmateriel

Et velfungerende og forenklet **EU-marked for forsvarsmateriel er en afgørende forudsætning** for at opnå produktion i stor skala, stordriftsfordele og innovation på

forsvarsområdet. Det kræver effektive, ensartede og retfærdige regler for indkøb af forsvarsmateriel, et pålideligt overførselssystem inden for EU, en robust ordning for forsynings sikkerhed samt udbredt vedtagelse af anerkendte standarder og gensidig anerkendelse af certificering.

Revisionen af direktivet om udbud på forsvars- og sikkerhedsområdet bør give medlemsstaterne fleksible udbudsprocedurer, der er tilpasset deres indkøbsbehov, navnlig når de foretager fælles indkøb. Øget gennemsigtighed og åbenhed bør gøre det muligt for EU's forsvarsindustri at levere innovative produkter og tjenesteydelser til konkurrencedygtige priser, og forudsigelighed bør hjælpe dem med at udvikle yderligere produktionskapacitet. Etableringen af et indre marked for forsvar vil kræve øget tillid til grænseoverskridende forsyningskæder inden for EU. **Omnibuspakken om forsvarsberedskab** indeholder forslag til løsning af disse spørgsmål. Fælleslovgiverne bør vedtage den senest ved udgangen af 2025. Tilsvarende bør "**miniomnibussen**" på forsvarsområdet vedtages senest i december 2025 for bedre at tilskynde til investeringer i forsvarsindustrien forud for den næste flerårige finansielle ramme (FFR).

Målsætning:

Det foreslås, at der sigtes mod at skabe et ægte EU-dækkende marked for forsvarsmateriel med forenklede og harmoniserede regler senest i 2030.

Milepæle:

1. Endelig vedtagelse af omnibuspakken om forsvarsberedskab og "miniomnibussen" – inden udgangen af 2025
2. Færdiggørelse af yderligere lovgivningsmæssige tiltag vedrørende det indre marked, navnlig evaluering af direktivet om offentlige udbud og direktivet om overførsel inden for EU – inden udgangen af 2026

På vej mod et EU-dækkende område for militær mobilitet

Militær mobilitet er en afgørende katalysator for at sikre europæisk sikkerhed og forsvar og for EU's støtte til Ukraine. Det er stadig for vanskeligt at flytte tropper og militært udstyr inden for Europa, hvilket fremgår af øvelser med medlemsstaterne. I 2024 var det kun halvdelen af medlemsstaterne, der opfyldte forpligtelsen på fem arbejdsdage fuldt ud. EU har konstateret flere end 500 "hotspot"-projekter med et investeringsbehov på omkring 100 mia. EUR. Det bør prioriteres at fjerne centrale mangler og flaskehalse langs de fire prioriterede militære mobilitetskorridorer. Den østlige flanke er særligt udsat grundet manglen på kontinuerlige og interoperable transeuropæiske transportnet. For at sætte skub i fremskridtene vil der i november blive fremlagt en ambitiøs **pakke om militær mobilitet** med forslag om etablering af en fælles lovgivningsmæssig ramme for at lette transporten af udstyr, varer og passagerer til militære formål eller civilbeskyttelse i hele Europa samt målrettede ændringer af eksisterende EU-lovgivning for bedre at imødekomme kravene til militær mobilitet for infrastruktur med dobbelt anvendelse.

Målsætninger:

Det foreslås, at der inden udgangen af 2027 etableres et EU-dækkende område for militær mobilitet med harmoniserede regler og procedurer og et netværk af landkorridorer, lufthavne, søhavne og støtteelementer, der sikrer uhindret transport af tropper og militært

udstyr i hele Unionen i tæt samarbejde med NATO og øger tilgængeligheden af civil-militære transportkapabiliteter.

Milepæle:

1. Fremlæggelse af pakken om militær mobilitet – inden udgangen af 2025
2. Afdækning og prioritering af konkrete hotspotprojekter vedrørende militær mobilitet langs de militære mobilitetskorridorer – senest i første kvartal af 2026
3. Fælleslovgivernes vedtagelse af pakken om militær mobilitet – inden udgangen af 2026
4. Vedtagelse og idriftsættelse af det nye område for militær mobilitet inden for rammerne af Connecting Europe-faciliteten – inden udgangen af 2027

Indikatorer:

Det foreslås, at der i den årlige rapport om forsvarsberedskab berettes om medlemsstaternes tilsagn for at sikre, at udstedelsen af tilladelser til flytning af tropper og udstyr sker så hurtigt som muligt (tre til fem arbejdsdage), antal hotspotprojekter, der støttes med EU-midler, udbetalt procentdel af budgettet for militær mobilitet under CEF og antallet af militære mobilitetsprojekter, der støttes af EIB-Gruppen.

Sikring af tilstrækkelige finansielle ressourcer og investeringer

Under den nuværende FFR har EU-instrumenter til støtte for forsvarsindustrien vist deres merværdi. **Den Europæiske Forsvarsfond** er nu den tredje FoU-investor på forsvarsområdet i EU, og ASAP og EDIRPA bidrager med begrænsede beløb til at mindske kritiske mangler og har mobiliseret yderligere investeringer fra industrien og medlemsstaterne på mere end 12 mia. EUR. Når **EDIP** er trådt i kraft, vil det stille nye særlige værktøjer til levering af yderligere kapabiliteter til rådighed, herunder flagskibsprojekter såsom europæiske forsvarsprojekter af fælles interesse eller strukturer for europæiske forsvarsmaterielprogram (SEAP).

Aktiveringen af den **nationale undtagelsesklausul** har indtil videre givet 16 medlemsstater yderligere finanspolitisk råderum til at øge deres forsvarsudgifter yderligere. **Instrumentet for sikkerhedstiltag for Europa (SAFE)** er blevet udnyttet fuldt ud af 19 medlemsstater, hvilket har udtømt finansieringsrammen på 150 mia. EUR. Efter midtvejsrevisionen af de samhørighedspolitiske instrumenter kan medlemsstaterne og regionerne desuden omfordele samhørighedsmidler til forsvarsrelaterede investeringer, herunder militær mobilitet, og derved drage fordel af større fleksibilitet og før- og medfinansieringssatser, og de EU-regioner, der grænser op til Ukraine, vil også modtage målrettet støtte, ligesom de regioner, der grænser op til Rusland og Belarus.

I den næste FFR har Kommissionen foreslået at **øge budgettet til forsvar og rummet betydeligt**. Inden for rammerne af Den Europæiske Fond for Konkurrenceevne vil der til området for forsvar og rummet blive afsat 131 mia. EUR til støtte for medlemsstaternes langsigtede bestræbelser på at opnå forsvarsberedskab. Inden for rammerne af Horisont Europa-rammeprogrammet vil aktioner med dobbelt anvendelse være berettiget til støtte fra budgettet på 175 mia. EUR, og Det Europæiske Innovationsråd vil kunne støtte innovation inden for kritiske teknologier med fokus på forsvarsanvendelser. Desuden øges budgettet for **militær mobilitet** fra 1,76 mia. EUR (allerede fremrykket og fuldt ud tildelt i begyndelsen af 2024) til 17,65 mia. EUR.

Private kapitalstrømme til forsvar er lige så vigtige. Fremskridt hen imod en **opsparings- og investeringsunion** i Europa vil bidrage til at kanalisere langsigtet privat kapital til forsvarsinvesteringer, innovation og infrastruktur. **EIB-Gruppen** har for nylig øget sin finansiering af forsvarsrelaterede projekter betydeligt, herunder vedrørende infrastruktur, for yderligere at støtte den europæiske forsvarsindustri og bidrage til at finansiere EU's forsvarskapabilitet og teknologiske prioriteter. Dette vil sende et stærkt signal til markederne.

Målsætninger:

Det foreslås, at der tilskyndes til at øge private og offentlige investeringer på forsvarsområdet betydeligt og sikres maksimal effektivitet og virkning af EU-finansieret støtte.

Milepæle:

1. Oprettelse i samarbejde med EIB/EIF af en holdingfond på op til 1 mia. EUR (egenkapital), der støtter den hurtige vækst i forsvarsrelaterede vækstvirksomheder og forsvarsrelaterede projekter – senest i første kvartal af 2026
2. Godkendelse og operationalisering af nye FFR-instrumenter ved udgangen af 2027
3. Udbetaling af minimum 50 % af midlerne i SAFE senest i tredje kvartal af 2028

Indikatorer:

Den årlige rapport om forsvarsberedskab kunne eventuelt indeholde specifikke indikatorer for den offentlig-private investeringskvote på forsvarsområdet og for den årlige udvikling i EIB-Gruppens støtte til sikkerhed og forsvar.

8 – Næste skridt: vejen frem til 2030

Europa er nødt til at handle hurtigt for at imødegå en eskalerende trussel. Medlemsstaterne har sat tempoet op. Investeringerne i forsvar er øget kraftigt. SAFE-forordningen blev godkendt på rekordtid, og hele finansieringsrammen på 150 mia. EUR er udnyttet fuldt ud. Omnibuspakken om forsvarsberedskab er blevet fremlagt. Maskineriet er i gang. Når Europa ved, at arbejdet haster, opnås der resultater.

Opbygningen af et troværdigt EU-forsvarsberedskab om fem år er i alle henseender et ambitiøst mål. Men hvis vi fastsætter klare mål, kombinerer vores målsætninger med de nødvendige ressourcer, handler koordineret og arbejder med præcise tidsfrister, kan det lykkes.

Europas mest vellykkede projekter, det indre marked eller euroen, er blevet realiseret ved hjælp af denne metode, der er baseret på et flerårigt program i forskellige faser og en konstant politisk styring for at fremme processen. Den samme tankegang skal være drivkraften bag fremskridtene med den europæiske forsvarspolitik.

Denne køreplan fastsætter klare mål for 2030, afdækker de områder, hvor der er behov for en hurtig og vedvarende indsats, og fastsætter håndgribelige kollektive milepæle.

For at fastholde fremdriften er Det Europæiske Råd nødt til at sørge for regelmæssig politisk styring, følge de årlige fremskridt og anbefale prioriterede foranstaltninger.

Europa er nødt til at nå til enighed om projekter, investeringer og kontrakter allerede nu for at sikre beredskab senest i 2030.

Europa-Kommissionen og den højtstående repræsentant opfordrer Det Europæiske Råd til at godkende de vigtigste forslag i denne køreplan og udstikke de politiske retningslinjer for fremskridt hen imod beredskab senest i 2030 gennem de foreslåede milepæle.